

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר משטפנסט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא. הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת

הרה"ק רבי אלחנן בונים ב"ר בינוש וסרמן זצ"ל

רבינו עובדיה מברטנורא

מעלין בגזרין - שני עצים ארוכים ומשופין היו נותנים לתוך אורך המערכה, דכתיב (ויקרא ו') וביער עליה הכהן עצים בבוקר בבוקר, מלמד שטעונה שני עצים.

וכי כל העצים כשרים למערכה - דקתני החלו מעלין בגזרין סתם, ולא קא מפרש מאיזה מין של עצים היו הגזרין. ומשני, הין, כלומר הכל כשרים חוץ משל זית ושל גפן דאסורין משום ישוב ארץ ישראל, לפי שהן טוענים פירות. ואית דאמרי טעמא, לפי שהן נעשים דשן מיד.

מורביות - ענפים של תאנה. ודוקא תאנים רעות. דלא עבדי פירי.

ושל עץ שמן - העושה שמן אפרסמון. ואני שמעתי, שהוא האילן שקורים לו בלע"ז פינ"ו, ובערבי צינובו"ר. ואע"ג דעין מאבל הוא, אין בו צורך כמו בגפן וזית, הלכך לא אסרוהו משום ישובה של ארץ ישראל כדרך שאסרו הגפן והזית.

משנה ג'

לאחר שפינו את האפר לתפוח החלו מעלין בגזרין התחילו לעלות גזרי עץ למזבח, כדי לסדר אש המערכה ובמסכת יומא (ד, ו) למדנו שעל המזבח היו שלוש מערכות (מדורות) של אש, מערכה ראשונה, שהיא הגדולה, שעליה היו מקריבים את התמיד ואת אימורי שאר הקרבנות, מערכה שניה, שממנה היו נוטלים את הגחלים למזבח הקטורת שבהיכל, שעליו היו מקטירים את הקטורת, ומערכה שלישית היתה לקיום אש תמיד על המזבח, כמו שנאמר "והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה" (ויקרא ו, ה)*. שואלת המשנה **וכי כל העצים פשרים למערכה** האם מותר להשתמש בכל סוגי העצים לצורך מערכות האש שעל המזבח, ועונה המשנה **הין כן כל העצים פשרין למערכה** מותר להשתמש בכל סוגי העצים לצורך המערכות, **חוץ משל זית ושל גפן** בגמרא מבואר הטעם, לפי שאין הם דולקים יפה והם מעלים עשן רב. **אבל באלו העצים** שהמשנה תפרט בהמשך היו **רגילין** לסדר את המערכה: **במרביות של תאנה** ענפים של עץ תאנה**, **ושל אגוז** ובענפים של עץ אגוז, **ושל עץ שמן** עץ שמוציא שמן אפרסמון***. והמשותף לכל העצים הנ"ל שהם בוערים יפה, ולכן היו נוהגים בעיקר להשתמש בהם לצורך סידור מערכות האש שעל המזבח שעל המזבח.

*ובגמרא ביומא נאמר שהכהן שזכה בתרומת הדשן היה גם מסדר את המערכה, והיה מעלה שני גזרי עצים למזבח, שכן יש מצווה להוסיף עם קרבן התמיד שני גזרי עצים למערכה שעל המזבח, כמו שנאמר "וביער עליה הכהן עצים בבוקר בבוקר" ומכאן למדים שיש להוסיף למערכה עם קרבן התמיד שני גזרי עצים.

**ולדעת המפרשים שאסרו להשתמש בעצי זית וגפן משום שבכך מבטלים את מצוות ישוב ארץ ישראל, עץ התאנה שהתירו, הכוונה היא לעץ תאנה שאינו עושה פירות, כגון תאנה זקנה, או תאנה מדברית שאין פירותיה ראויים לאכילה.

*** ואע"פ שהוא עץ מאכל, מכל מקום היות ולא צריכים אותו כל כך כמו שצריכים את עצי הזית והגפן, לכן לא אסרו להשתמש בו משום ביטול מצוות ישוב ארץ ישראל.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ד'

רבינו עובדיה מברטנורא

מערכה גדולה – לפי שיש עוד מערכה אחרת, קרי להך מערכה גדולה. ששלוש מערכות היו שם בכל יום, אחת מערכה גדולה ששורפים עליה התמיד, והשנית מערכה פחותה ממנה והיא קרויה מערכה של קטורת, שנוטלים ממנה גזלים במחיתה לקטורת שמקטירים בבוקר ובין הערבים, והשלישית אינה משמשת כלום, אלא לקיום האש, דכתיב (ויקרא ו') "והאש על המזבח תוקד ב", זו מערכה שלישית של קיום האש.

חזויתה מזרחה – מראית פניה דהיינו הפתח והחלון של מערכה, לצד מזרח של מזבח.

וראשי גזרין – הפנימים היו ארוכים עד שהיו נוגעים בתפוח.

את האליתא – חריות וקטמין דקין תוחבין בין הגדולים להצית האש. ואליתא לשון אליה, על שם זנבות האודים.

סדר המערכה גדולה כמו שכבר למדנו במשנה הקודמת, הכהן שזכה בתרומת הדשן היה מסדר גם את המערכה הגדולה שעל המזבח **מזרחה** והיה מסדר אותה בצד המזרחי של המזבח, **וְחִזְיָתָהּ** והחזית שלה היתה פונה **מְזַרְחָהּ** לצד מזרח, היינו שהיה עושה כעין חלון לצד מזרח*, **וְרֵאשֵׁי הַגְּזָרִין הַפְּנִימִיִּים** שהיו במערכה **הָיוּ נוֹגְעִים בְּתַפּוּחַ הַתַּפּוּחַ** היה במערב המזבח, ובאה המשנה ללמד שהעצים הפנימיים של המערכה היו ארוכים והיו נוגעים בתפוח שהיה במערב המזבח. **וְרוּחַ הָיָה בֵּין הַגְּזָרִים, שֶׁהָיוּ מְצִיתִין אֶת הָאֱלִיתָא מִשָּׁם** כלומר שבין גזרי העץ הגדולים היו משאירים רווח שבו היו מניחים קיסמי עץ דקים שבהם היו מציתים את האש, ומשם האש היתה עוברת לגזרי העץ הגדולים.

*ובגמרא מבואר שהיה עושה את החלון כדי שתהא הרוח מנשבת דרכה ובכך היא מלבה את האש, ויש סוברים שבחלון היו מדליקים את העצים הדקים.